

Finansministeren (Vilh. Lassen): Jeg har jo allerede en Gang haft Ordet for at replicere til de ærede Medlemmer, som have henvendt Ordet til mig, og jeg vil derfor nu kunne gøre mig færdig paa faa Minutter. Jeg har kun enkelte Bemærkninger at gøre, særlig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck).

Men forinden jeg henvender mig til det ærede Medlem, maa jeg først sige et Par Ord til det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange). Det ærede Medlem opfordrede mig til at stille Forslag om, at den Opdragelseshjælp, som nu kan gives til Børn og Enker efter Stats-tjenestemænd, ogsaa skal forhøjes. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at der kan være Grund til at forhøje denne som til overhovedet at forhøje saa godt som alle de personlige Bevillinger, vi efterhaanden ere komne til paa Finansloven. Jeg vil her gøre en almindelig Bemærkning i Anledning af denne og andre Hensillinger, der ere komne og maatte komme om nu med det samme at gøre noget mere end det, de foreliggende Lovforslag gaa ud paa, nemlig den, at jeg unægtelig har mest Lyst til at afvente Virkningen af de Lønningslove, der forhaabentlig blive vedtagne i denne Samling, forinden jeg gaar videre. Jeg har et levende Indtryk af, at vor finansielle Situations Fysiognomi vil væsentlig forandre sig, naar disse Lønningslove ere traadte i Kraft, og at det derefter ikke vil komme til at staa saaledes, at enhver Udgift, vi kunde have Lyst til, er der ogsaa Penge til. Vi have taget saa meget paa een Gang, som vi ansaa for nødvendigt, men jeg skulde saa ogsaa bede ærede Medlemmer om at vente med det øvrige og give os saa megen Respit, at vi først se, hvorledes den finansielle Situation udvikler sig, naar Lønningslovene ere vedtagne.

Disse almindelige Bemærkninger, jeg gør til det ærede Medlem for Slagelse, gælde ogsaa de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen). Dette ærede Medlem ønskede en Lønningslov for Grænsegendarmeriet i denne Samling. Det forekommer mig ikke at være det mest presserende. Ogsaa med Hensyn hertil mener jeg, at mine almindelige Bemærkninger kunne gælde.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) havde ikke noget imod, at den islandske Landskasse laante den halve Million af Statskassen, men han ønskede, at den ikke skulde give 4 pCt. Det ærede

Medlem mente, at det var rimeligt, at Statskassen kun fik $3\frac{1}{2}$ pCt. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at der fra Island ikke foreligger nogen Anmodning om at faa Laanet til lavere Rente, der foreligger ikke nogen Anmodning om at faa noget som en Gave fra den danske Statskasse. I Øjeblikket er Stillingen den, at af de Penge, vi have, faa vi i de københavnske Banker ved Indsættelse paa 3 Maaneders Opsigelse $4\frac{1}{2}$ pCt. Naar Staten derfor skal give et Laan, som ikke skal gives som en Gave eller en Subvention, men kun gives, fordi det er betydeligt lettere for den islandske Landskasse i Øjeblikket at faa Laanet af den danske Statskasse end andetsteds fra, synes jeg, at 4 pCt. ere en rimelig Rente. Jeg tror, jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at man fra Island aldeles ikke ønsker noget, der kan se ud som en Gave. Man ønsker overfor den danske Statskasse kun at staa i, hvad jeg vil kalde et velvilligt Forretningsforhold.

Saa har jeg en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Otterup (Mads Larsen), som Indenrigsministeren alt har svaret. Det ærede Medlem talte om Ejendomsskylden, ogsaa om den til Staten, hvilke Bemærkninger han nærmest rettede til mig. Jeg skal ikke komme langt ind paa dette. Det, som han egentlig klagede over, var den ulige Vurdering. Den ligger jo i Vurderingsraadenes Hænder, og vi have ikke noget direkte Middel til at gribe ind og forandre en urigtig Vurdering. Der er det Middel, som ligger i, at man kan klage, og hvis der har været saa uhyre store Fejl som dem, det ærede Medlem omtalte, hvor man i en hel Kommune skulde lægge 10,000 Kr. til den Vurdering, der var foretaget til Ejendomsskyld, for at faa den virkelige Pris ud for saa godt som alle Gaardene, forbavser det mig, at der ikke er nogen, der har klaget. Der var jo Anledning til at appellere til Overskyldraadet. Jeg har det Indtryk, at man fra dets Side har gjort et stort Arbejde for at komme til den virkelige Værdi. Men ganske naturligt er det, at ved en første almindelig Vurdering til noget nyt som Ejendomsskyld vil der ske adskillige Fejltagelser, og lige saa naturligt er det, at ved den næste Vurdering ville de fleste af dem blive rettede. Jeg haaber, at det ærede Medlem i sin Kreds — og det var jo i den Kreds, hvor han bor og er kendt, at Fejlene vare begaaede — vil virke hen til, at disse Fejl blive rettede.

Saa har jeg som sagt nogle enkelte